

Transfer

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren / Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvoorieedereen.be

Transfer is het derde deel in de spannende, twintigdelige reeks *BoekenBoeien*. In deze serie zijn woorden verwerkt uit de *Basislijst Schooltaalwoorden vmbo*. Leerlingen maken zo spelenderwijs kennis met woorden die van groot belang zijn bij de schoolvakken biologie, economie, wiskunde, natuurkunde en mens & maatschappij. De reeks *BoekenBoeien* bevat alle 1600 woorden uit de *Basislijst Schooltaalwoorden vmbo*, gemiddeld 80 woorden per deel. **In *Transfer* staan woorden uit de categorie economie en de categorie algemeen.**

De *Basislijst Schooltaalwoorden vmbo* is samengesteld door het Instituut voor Taalonderzoek en Taalonderwijs Amsterdam (ITTA), onderdeel van de Universiteit van Amsterdam, in opdracht van Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling Amsterdam. Meer informatie: www.itta.uva.nl.

De serie *BoekenBoeien* is breed inzetbaar, en leent zich uitstekend voor zowel individueel als klassikaal en/of schoolbreed lezen. Drie keer per week twintig minuten lezen is voor leerlingen al voldoende om vooruitgang te boeken in leesvaardigheid en tekstbegrip.

www.boekenboeien.nl | www.boekenboeien.be

Naar een idee van Marian Hoefnagel en Helene Bakker
Tekst: Marian Hoefnagel, naar een plot van Charles den Tex
Vormgeving: Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Eerste druk: 2011

Tweede druk: 2013

Derde druk: 2023

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 124 5

Transfer

Marian Hoefnagel

naar een plot van Charles den Tex

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Voorwoord

Welkom bij *BoekenBoeien*: twintig spannende boeken die lekker makkelijk lezen. *BoekenBoeien* is geen gewone boekenreeks, er is iets bijzonders mee aan de hand. In elk verhaal staan namelijk ongeveer 80 woorden uit de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo*.

In de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo* staan woorden die je nodig hebt om de lessen op school goed te snappen. En voor later zijn ze natuurlijk ook handig.

De schooltaalwoorden in dit boek staan *schuingedrukt*. Sommige woorden ken je misschien al. Of je begrijpt de betekenis zodra je de rest van de zin leest. Zitten er woorden tussen die je nog niet kent? Zoek dan de betekenis op in de woordenlijst. Die vind je op bladzijde 62.

In totaal bestaat de *Basislijst Schooltaalwoorden umbo* uit 1600 woorden. Ze zijn ingedeeld in zes categorieën: algemeen, wiskunde, biologie, natuurkunde, economie en mens & maatschappij. In *Transfer* staan woorden uit de categorie economie en de categorie algemeen.

Wist je dat lezen makkelijker wordt als je het vaak doet? Met drie keer twintig minuten per week merk je al een groot verschil. En *BoekenBoeien* bestaat uit maar liefst twintig verhalen. Dus mogelijkheden genoeg om te oefenen.

Inkoppertje

‘Hier Klaas, voor jou op rechts’, roept Rachid.
Rachid schiet de bal vanaf het middenveld naar voren. Klaas begint te rennen en komt precies op het goede moment onder de bal.
Hij springt hoog op en kopt de bal in de richting van het doel.
Op het moment dat de bal zijn hoofd raakt, weet hij dat het goed zit.
Die bal gaat naar de linker bovenhoek.
Zijn specialiteit, onhoudbaar voor de keeper. Yes!

De nieuwe trainer staat achter het doel in zijn handen te klappen.
‘Mooi’, roept hij naar Klaas. ‘Je doet je naam eer aan, man. Klaas Kop!’
Klaas lacht.
‘Die heb ik eerder gehoord, coach’, zegt hij.
De trainer lacht nu ook.
‘Ja, dat zal wel’, zegt hij. ‘Het is ook echt een inkoppertje, als je Klaas Kop heet, hahaha.’
Dan zwaait hij naar de andere jongens van het eerste elftal van Hercules.
‘Kom’, roept hij. ‘Douchen en je sportkleden in de wasmand gooien. Ik houd van *orde*.
En dan naar het clubhuis. We moeten de opstelling voor zondag nog doornemen.’

De trainer loopt met Klaas mee naar de kleedkamers.

‘Wat een geweldig team zijn jullie’, zegt hij tegen Klaas.

‘Ik wist dat Hercules een goede ploeg was. Daarom wilde ik hier ook zo graag werken. Maar nu zie ik dat jullie niet alleen een goede ploeg zijn, maar ook een fijn team.’

Klaas knikt.

‘Ja, gaaf hè?’, zegt hij. ‘Ik voetbal al mijn hele leven bij Hercules.’

Ik ben als jongetje van zes begonnen. Ik ben hier dus al elf jaar.

Ik ken iedereen op de club. Het is net een grote familie.

Eigenlijk wil ik hier ook helemaal niet weg.’

‘Eigenlijk?’, vraagt de trainer verbaasd. ‘Wat bedoel je? Heb je plannen om naar een andere club te gaan?’

Klaas voelt dat hij rood wordt. Dat had hij niet moeten zeggen.

Het moet een geheim blijven dat hij van plan is om weg te gaan bij Hercules.

Hij haalt zijn schouders op en zegt een beetje verlegen:

‘Ik zou wel naar een eredivisieclub willen, over een tijdje.’

‘O’, zegt de trainer. ‘Daar weet ik niets van. Heb je dat met je oude trainer besproken?’

‘Nee.’ Klaas voelt zich ongemakkelijk. Dat gebeurt hem nou altijd. Hij praat veel te snel zijn mond voorbij. Hij is niet goed in het bewaren van geheimen.

En in veel andere dingen is hij ook niet goed. Alleen voetballen, dát kan hij.

‘Vergeet het maar’, zegt hij dan tegen de trainer.

‘Voorlopig blijf ik gewoon bij Hercules.’

Ik heb het erg naar mijn zin hier.

Maar misschien komt er ooit een kans, in de toekomst ... Je weet het nooit.’

‘Nee’, reageert de trainer. ‘Je weet het nooit, dat is waar.’

Maar het zou een groot *verlies* zijn voor dat fijne team van je.’

Rommel op zolder

Na afloop van de training loopt Klaas naar zijn fiets. De meeste andere jongens zijn met de auto. Zij lopen naar het parkeerterrein. 'Dag Klaas', roepen ze. 'Tot morgen.' 'Ja, tot morgen', antwoordt Klaas. Hij voelt zich nog steeds een beetje ongemakkelijk. Hij hoopt maar dat de trainer zijn mond zal houden tegen de jongens van zijn elftal. Als die weten dat hij weg wil, dan zal de hele sfeer veranderen.

'Denk aan de code, hè', zegt Rachid lachend. Hij slaat Klaas op zijn schouder, terwijl hij met zijn scooter langsrijdt. 'Nul dertig, bal komt hoog voor op rechts', zegt Klaas lachend. 'Ik weet het, hoor.' 'Ja en nul veertig, bal hoog op links', roept Rachid over zijn schouder terug. Dat hebben ze net afgesproken, die codes, op aanraden van de nieuwe trainer. 'Anders weet de tegenstander precies wat jullie van plan zijn', legde hij uit.

Klaas wil op zijn fiets stappen, als iemand twee handen voor zijn ogen houdt. 'Raad eens wie?', klinkt een lachende meisjesstem. Natuurlijk weet Klaas meteen wie dat is: zijn vriendin, Chantal. Maar het is leuker om net te doen alsof hij geen idee heeft.

'Eh ... Romy?', raadt hij. 'Wie is Romy?', Chantal haalt meteen haar handen weg. Klaas draait zich om. 'Romy is een heel leuk meisje, dat altijd naar al mijn wedstrijden komt kijken', zegt hij. 'Maar niet zo leuk als jij, hoor.' Hij trekt Chantal naar zich toe en kust haar. 'Wat lief dat je me komt halen', zegt hij. 'Fiets je met me mee naar huis?' Chantal heeft een rimpel boven haar neus. Dat betekent dat ze kwaad is. 'Is Romy daar ook?', vraagt ze. Klaas schiet in de lach. 'Doe niet zo flauw, Chant', zegt hij. 'Je begrijpt toch wel dat er helemaal geen Romy is. Ik wist meteen dat jij het was. Ik wilde je alleen maar plagen.' 'Mmmm', broemt Chantal. Ze is nog niet helemaal overtuigd, maar de rimpel boven haar neus is verdwenen. Klaas slaat een arm om Chantal heen. 'Vind je het leuker om samen iets te gaan drinken?', vraagt hij om het goed te maken. 'Bij "Rommel op zolder"?'

'Rommel op zolder' is een jongerencafé, boven een oude garage. Het is het café waar de spelers van Hercules vaak komen. Het is ook de plaats waar bijna alle spelers *aan* hun vriendin zijn *gekomen*. Want 'Rommel op zolder' is populair bij meisjes die op zoek zijn naar een voetballer.

Bakkerij

Het is rustig in het café. Dat is ook logisch, het is dinsdagavond.

En dinsdagavond is 'slow' in de horeca.

Chantal en Klaas zitten samen aan een tafeltje *ter grootte van een gemiddeld* dienblad.

Maar de twee glazen cola passen erop.

'Hoe was het vandaag op je werk?', vraagt Klaas aan Chantal.

Chantal haalt haar schouders op.

'Gaat wel', zegt ze. 'Ik ben de hele dag bezig geweest met *omrekenen*.

Ik moest spullen hebben uit Rusland en uit Tsjechië.

Dus omrekenen van roebels naar euro's en van euro's naar kronen; ik kreeg er hoofdpijn van.

Vooraf ook omdat er een flinke *daling* was in de waarde van de euro.

Vanmorgen was de euro 40 roebel *waard* en vanavond was de euro nog maar 37 roebel en 95 cent waard. Het was echt een heftige dag.'

Klaas knikt.

Chantal werkt bij een bedrijf dat voetbalschoenen maakt, op de afdeling *Inkoop*.

Het bedrijf *importeert* allerlei *goederen* uit Oost-Europa.

En Chantal moet die goederen bestellen.

Ze moet ook onderhandelen over de prijs van de goederen.

En dat is soms lastig. Want de landen in Oost-Europa hebben de euro niet.

'Ik vind het echt knap wat je doet', zegt Klaas.

'Ik zou het niet kunnen.'

Hij legt zijn hand even op die van Chantal en knijpt erin. Chantal knijpt terug.

'Hoe was jouw dag?', vraagt ze.

'Goed, maar lang', antwoordt Klaas. 'Ik heb mijn vader geholpen in de bakkerij vanmorgen. Hij heeft weer zo'n last van zijn rug; hij kon het niet alleen.'

'Je zult wel moe zijn, dan', zegt Chantal. 'Hoe laat ben je opgestaan? Vier uur?'

Klaas knikt.

'Ik denk dat mijn vader het niet lang meer volhoudt', zegt hij.

'Het is ook zo'n zwaar beroep, bakker. Het *wegen* bijvoorbeeld, dat kan hij gewoon niet.

Die zakken meel zijn veel te zwaar voor hem.

We hebben ook zo'n stomme ouderwetse *weegschaal*. Net als de rest van de bakkerijmachines. Alles is hopeloos verouderd.'

Chantal denkt aan de ouders van Klaas.

Lieve mensen zijn het, allebei. Ze hebben hun hele leven keihard gewerkt in de bakkerij.

De vader van Klaas bakte 's nachts het brood en zijn moeder verkocht het overdag in de winkel.

Klaas had een fijne jeugd, zonder zorgen. Hij kon goed voetballen en werd lid van Hercules. Iedere zomer mocht hij mee naar dure trainingskampen. Omdat hij niet zo goed op school was, kreeg hij bijles om toch een diploma te kunnen halen.

Alle aandacht, al het extra geld was altijd voor hun zoon.

En nu waren ze op, de ouders van Klaas.
Maar tijd om met pensioen te gaan was het nog lang niet. Dat zou nog meer dan tien jaar duren.

‘Ze zouden de bakkerij kunnen moderniseren’,
zegt Chantal. ‘Dan kan je vader het misschien wel volhouden.’

‘We hebben het er wel over gehad’, zegt Klaas.
‘Maar mijn ouders hebben het geld niet voor zo’n modernisering.’

Eredivisie

‘Kunnen ze geen *lening* krijgen van de bank?’, vraagt Chantal.

‘Nee’, zegt Klaas. ‘Dat hebben ze wel geprobeerd, maar de bank heeft de lening niet *toegestaan*. Mijn ouders zitten niet goed genoeg bij *kas*, zegt de bank.’

De bakkerij levert niet heel veel op en ze hebben helemaal geen spaargeld of andere *bezittingen*.
Chantal schudt haar hoofd.

‘De banken zijn veel strenger geworden’, zegt ze dan.

‘Dat is op zich wel goed; mensen konden vroeger veel te gemakkelijk geld lenen.’

Maar voor je ouders is het nu wel sneu.’

Ze neemt een slok van haar cola.

‘Kun jij geen lening afsluiten?’ Ze kijkt Klaas aan.

‘Ik zou het best willen doen’, zegt Klaas meteen.

‘Maar ik verdien ook niet zo veel.’

‘Niet?’, vraagt Chantal verbaasd. ‘Hoe kan dat?’

Je bent een hartstikke goede voetballer en je werkt ook nog bij je vader in de bakkerij.’

Klaas zucht.

‘In de bakkerij verdien ik niets’, zegt hij.

‘Ik help mijn ouders en daarvoor woon en eet ik gratis bij hen.’

Bij Hercules verdien ik niet genoeg om een grote lening te krijgen. Voor voetballers is het trouwens altijd moeilijk om geld te lenen bij de bank.

Het inkomen van een voetballer is erg onzeker.’
‘Maar hoe kan dat?’, vraagt Chantal voor de tweede keer. ‘Ik dacht dat voetballers altijd rijk waren.’
‘Ik ben nog jong’, zegt Klaas.
‘Ik hoop dat ik volgend jaar of het jaar daarna naar de eredivisie kan.
Daar liggen de salarissen een stuk hoger.
We hebben al contact met een soort voetbalmakelaar.
Maar dat is nog geheim. Niemand mag het weten. Jij eigenlijk ook niet.’
‘O.’ Het is het enige wat Chantal weet te zeggen.
‘Is het wel een betrouwbaar bedrijf, van die voetbalmakelaar?’, vraagt ze dan.
‘Ik weet het niet’, zegt Klaas eerlijk.
‘Ik had nog nooit van dat bedrijf gehoord. GloBall Invest, heet het.
Ze zeggen dat ze voor heel veel bekende voetballers hebben gewerkt. Ze noemden ook namen. Kluivert en zo.’
‘Pas wel goed op.’ Chantal kijkt zorgelijk. ‘Iedereen kan wel zeggen dat hij voor bekende mensen heeft gewerkt. Zoiets is nooit te controleren.’

‘Wat vind je dan dat ik moet doen?’, vraagt Klaas.
‘Je begrijpt toch wel dat ik graag naar de eredivisie wil?
Ik wil mijn ouders helpen en ik wil eigenlijk ook heel g-graag eh ...’
Chantal ziet dat Klaas verlegen wordt.
Zij wangen worden een beetje rood en hij begint te stotteren.

Ze legt weer even haar hand op de zijne.
‘Wat wil je?’, vraagt ze lief.
‘Ik wil graag wat meer geld hebben voor ons’, zegt hij dan. ‘Om leuke dingen te doen. Anders wil je misschien mijn vriendin niet meer zijn.’